

3 Septembrie

Duminica 13 după Cincizecime (A Pildei viticultorilor uciși). Sfântul sfințit martir Antim, episcopul Nicomediei. Cuviosul părinte Teoctist, împreună nevoitor cu marele Eftimie.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și într-un nume Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,
în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,

de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.***

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 4

Predicarea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând neascultarea strămoșilor, apostolilor, laudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Troparul Sfântului Sfințit martir Antim, glas 4

Și părtaș obiceiurilor și urmaș în scaunelor Apostolilor fiind, de Dumnezeu insuflate, ai aflat calea către temelia vederii sufletești. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Martire

Antim, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

***Troparul Cuviosului părinte Teoctist,
glas 8***

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minuni, Teoctist Cuvioase Părinte al nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***Troparul Născătoarei, Al învierii, glas
8***

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru

noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 4, din Octoih

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea Îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului Raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de pătimire a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitoarele, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat și cei din iad toți au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind

logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște și, după naștere, rămâne iarăși fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 4, din Octoih

Înviat-ai ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta întru Învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții, arătat-ai, Îndurate, tuturor, Învierea. Pentru aceasta, Te și mărim, Cel ce singur ești iubitor de oameni.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Dintru înălțimile de sus coborându-se Gabriel și la piatră venind, unde era Piatra vieții, în veșminte albe fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plâneau: Încetați voi tânguirea cea cu plângere, cele ce aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Acela pe Care Îl căutați cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte este hrănit Cel ce

hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, cea cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea

tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânselle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimi.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață

la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoii glasului 4

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 4

Antifonul I

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul II

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și mie să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-l întristează.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul III

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 4

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău. *(Ps. 43, 28)*

Stih: **D**umnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. *(Ps. 43, 1)*

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, *(de 3 ori.)*

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a II-a. Evanghelia după Marcu (16, 1-8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să un gă trupul lui Isus. Și dis-de-dimineată în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va răsturna nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă în-spăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți discipolilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și

de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc

și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeu,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de

viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului sfințit martir Antim și ale Cuviosului părinte Teoctist și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 4, din Octoih.
Canonul Sfântului Sfințit martir Antim,
din Minei, glas 4.
Canonul Cuviosului părinte Teoctist, din
Minei, glas 8.
Catavasiile Sfintei Cruci, glas 8**

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate,
pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu
mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui
Amalic în pustiu a biruit.

Înălțatu-Te-ai, îndreptând căderea noastră,
pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea
cea prin lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

A Născătoarei

Fără sămânță, cu voia Tatălui, de la Spiritul cel dumnezeiesc ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu și cu trup ai născut pe Cel fără de mamă din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Ceta ce te-ai născut din Fecioară într-un adâncul nepătimirii îneacă-i, rogu-mă. Ca Ție ca într-o alăută, într-un omorârea trupului, să-ți cânt cântare de biruință.

Înflorind cu sfințenie ca crinul în livada mucenicilor Antime, cu mirosul cel bun al nevoițelor tale miresmează sufletele tuturor credincioșilor, celor ce cu credință te laudă pe tine Ierarhe, și Mucenice mult-pătimitore.

Cu învățături neîncetat întărindu-ți sufletul prin lupte bărbătești, pe vrăjmașul ai stricat, și neputincios l-ai arătat. Pentru aceea toată Biserica cunoscându-te pe tine Mucenic nebiruit, te cinstește, Fericite.

Vrăjmașul cel cumplit văzându-te pe tine înțelepte, că stai bărbătește înaintea divanurilor, s-a mirat, și prin momeli socotea să-ți slăbească vitejia ta, dar s-a biruit, și a căzut trufile seminției lui.

Canonul Cuviosului, glas 8

Fiind aprins de dragostea nepătimirii Părinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, ai potolit săltările trupului, înțelepte Teoctiste; ci acum roagă-te, să ne umplem de lumina cea înțelegătoare, noi cei ce cântăm Domnului, că cu mărire S-a preamărit.

Prin dumnezeiasca dragoste, unindu-se cu tine marele Eftimie Părinte Teoctiste, și împreună viețuind a săvârșit calea sihăstriei, împlinind și privind cele cerești, dimpreună cu tine strigă: Domnului să cântăm, că cu mărire S-a preamărit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Trudindu-ți trupul preafericite, și supunând patimile trupului Părinte Teoctiste, arătat ai primit lumina Darului, și cu acela luminându-te, dumnezeiește strigai: Să cântăm Domnului, că cu mărire S-a preamărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cugetătorii de Dumnezeu, avându-te pe tine nădejdea mântuirii, Fecioară Maică curată, ca pe una ce ai născut pe Cuvântul, cu cuviință a petrecut în sihăstrie, Eftimie cel dorit de toți, și Dumnezeiescul Teoctist; cântând Domnului, că cu mărire S-a preamărit.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas

8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra

nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Pomul vieții, vița cea cerească și adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băutura dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoșător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, și ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupește S-a sculat.

A Născătoarei

Tu una te-ai făcut celor de pe pământ, pricinuitoare a bunătăților celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm ție: Bucură-te!

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea cea cu mulți fii a slăbit; minunatului Dumnezeuului nostru să-i strigăm: Sfânt ești Doamne.

Datu-te-ai pe tine celor celor ce te căutau asemenea ca Hristos, și ai fost dus la junghiere, ca un miel ales Antime, sfințind cu sângele tău pe cei ce te cinstesc.

Prin dumnezeiescul Dar risipind toată înșelăciunea diavolilor, ai fost dus legat Mucenice, închipuind pe Cel ce S-a legat pentru tine Antime, și cu moartea a stricat pe moarte.

Uneltele de arsură, și cele de chinuire, văzându-le înaintea ochilor tăi, nu ți s-a smintit gândul, ci cu fierbințeală ai mers către mucenicie, Antime mult pătimitorule.

Canonul Cuviosului, glas 8

Trupul ți l-ai omorât cu postirea Cuvioase,
iar sufletul l-ai luminat cu darurile
dumnezeieștilor haruri.

Trupul ți l-ai omorât cu postirea Cuvioase,
iar sufletul l-ai luminat cu darurile
dumnezeieștilor haruri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Toată dorirea ai întors-o către Stăpânul tău,
iar mânia o ai întrarmat asupra diavolilor,
cugetătorule de Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu cântări laudându-te sihaștrii cei de
Dumnezeu învățați, Stăpână, te-au laudat pe tine
Născătoare de Dumnezeu, ca pe una ce ai născut
pe Dumnezeu.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna Sfântului Sfințit martir, glas 1

Sângele tău înțelepte, neglăsuat strigă din pământ către Dumnezeu ca și a lui Abel, cugetătorule de Dumnezeu; că de față ai propovăduit pe Treimea cea nezidită; pentru aceea Antime, fiind încuviințat cu păstoria, ai gonit fiarele eresurilor, ca un păzitor al credinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna Cuviosului, glas 4

Pusu-te-ai a fi mai mare părinților, și lumii te-ai făcut luminător toarte vestit, Cuvioase Părinte Teoctiste; pentru aceea neîncetat cinstim pomenirea ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***Sedealna Născătoarei de Dumnezeu,
glas 4***

Pe sprijinitoria cea fierbinte celor din nevoi, pe ajutorătoarea noastră și către Dumnezeu împăciuitoarea, prin care ne-am izbăvit din stricăciune, pe Născătoarea de Dumnezeu credincioșii să o fericim.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup, pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără păcat și de viață făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

A Născătoarei

Fără ispită de nuntă ai născut, Fecioară! Și după naștere te-ai arătat feciorind iarăși; pentru aceasta, cu glasuri fără tăcere, strigăm ție, Stăpână, cu credință neîndoită: Bucură-te!

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Îndurate, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe Crucea Ta, și s-au topit neamurile; că Tu ești Iubitorule de oameni, tăria mea și lauda.

Fiindu-ți întărit cugetul pe piatra credinței, cu pietre te-au ucis Mucenice, asemenea ca pe Ștefan; drept aceea te încununăm pe tine cu laude veselindu-ne.

Fiind înfocat de râvnă Dumnezeiască, nu ai simțit pătrunderile cele cu fiare arse strădalnice, cela ce ești podoaba mucenicilor.

Fiind uns cu mirul cel sfânt al preoției, și luminat cu cinstita mucenicie, bucurându-te, al intrat în Sfintele Sfintelor.

Canonul Cuviosului, glas 8

Fiind rănit de dragostea înțelepciunii celei dumnezeiești, Fericite, ți-ai petrecut viața fără prihană, și curățindu-ți mintea și sufletul cu osârdie ai strigat: Mărire puterii Tale, Doamne.

Curățindu-ți gândul de tulburarea patimilor, preamărite, și îndreptându-ți simțirile cu înțelepciune, ai ajuns la limanul liniștei celei adevărate, cântând cu osârdie: Mărire puterii Tale, Doamne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pentru neclintita nădejde a celor cerești, a fugit de grijile cele pământești, dumnezeiescul Teoctist; și liniștindu-se întru sihăstrie, a strigat

către Stăpânul împreună cu Eftimie: Mărire puterii Tale, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă te-ai arătat în lume din Fecioară ca un om, ai dăruit biruință cuvioșilor Tăi, care cu Crucea Ta au gonit pe diavoli, cu credință strigând: Mărire puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Tu, Doamne al meu, luminează în lume ai venit, luminează sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai coborât; Tu ai înălțat firea omenească cea căzută, pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greșelilor mele, Tu ai dezlegat durerile morții, Îndurate, cu învierea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Pe tine te punem înainte ca pe o armă nesfârâmată, împotriva vrăjmașilor; pe tine tărie și nădejde a mântuirii noastre te-am câștigat, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Arzându-ți-se picioarele cumplit strădalnice, ai călcat capul vrăjmașului celui fără de trup, și către ceruri ai călătorit, ca unul ce ești împodobit cu cununa muceniei Sfințite.

Prin glas dumnezeiesc întărindu-ți-se inima, cu vitejie ai biruit pe vrăjmașul neamului omenesc, Ierarhe mult-pătimitorule.

Ca un prinos întreg, ca o junghiere sfințită, ca o jertfă bine-primită, ca un Dar dumnezeiesc te-ai adus Împăratului, păstorule și Mucenice veselindu-te.

Canonul Cuviosului, glas 8

Risipește cugetele cele viclene, și săltările trupului nostru le astâmpără Iubitorule de oameni cu ale Cuviosului tău bine-primate rugăciuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Caută spre noi de sus preafericite, și îndreptează viața noastră, a celor ce cu dragoste săvârșim pomenirea ta, înțelepte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doimea cea împreună locuitoare, și de Dumnezeu aleasă, ne propovăduiește nouă cea din Preacurata Fecioară, negrăita întrupare a lui Dumnezeu.

**Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii,
glas 8**

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire.

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins și luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din înălțime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt, Hristoase, și pe toți vrăjmașii i-ai risipit cu dumnezeiască puterea Ta, și pe toate de veselie le-ai umplut, ca un Dumnezeu.

A Născătoarei

O, minune mai uimitoare decât toate minunile! Că Fecioara, zămisbind în pântece fără ispită bărbătească, pe Cel ce cuprinde toate nu L-a strâmtorat.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, Proorocul Iona în chit rugându-se: Din stricăciune mă scapă, Isuse Împărate al puterilor.

Fiind cuprins de dureri, și legat de roată, și cu făclii despre toate părțile neconținut arzându-te, te-ai arătat nebiruit, Ierarhe Antime mult pătimitorule.

Laudă înălța-i lui Dumnezeu arzându-te, pentru aceea ca și oarecând tinerii, ai primit prin rouă răcorire din Cer, purtătorule de chinuri preafericite Antime.

Tămăduiește sufletul meu care plânge nevindecat, că ai putere a curăți păcatele ca un preot, Fericite, și a tămădui bolile, ca un Mucenic nebiruit.

Canonul Cuviosului, glas 8

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul, și Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Cel ce ca soarele ai răsărit celor de pe pământ, Iuminându-i cu focul buneii credințe; și ai semănat lumina faptelor bune, învățându-i strălucirea curăției, împacă și acum lumea cu rugăciunile tale Teoctiste.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Îndeletnicindu-te întru cea de Dumnezeu cugetătoare uimire ai defăimat toate, cele de pe pământ, și cu toată înțelepciunea ai ales moștenirea cerurilor, Părinte preafericite Teoctiste.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rănit-v-ați de dragostea frumuseții lui Hristos, care s-a arătat în lume prin întruparea din nașterea cea cu bună-cuviință a Preacuratei Sfinte Maicii lui Dumnezeu, și v-ați arătat aleasă pildă de viețuire sihaștrilor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat

Învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Mântuitorul și Răscumpărătorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii, porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi.

Icosul

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce a înviat din morți a treia zi, și porțile morții astăzi le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morții l-a tocit și pe Adam dimpreună cu Eva i-a eliberat, să-L laudăm toți pământenii, cu mulțumire strigându-I cântare cu dinadinsul. Că EI însuși, ca un singur Dumnezeu puternic și Stăpân, a înviat a treia zi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treia, Duminica a XIII a după Cincizecime, pomenirea sfântului sfințitului martir Antim, episcopul Nicomidiei și a cuviosului părinte Teoctist, cel împreună sihastru cu marele Eftimie.

**Pentru ale lor rugăciuni, Doamne, îndură-
Te de noi și ne mântuiește pe noi. Amin.**

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat ești în Biserica măririi Tale, Doamne!

La nesticăciune iarăși a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulțumire cântând: Binecuvântat ești în Biserica măririi tale, Doamne!

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul, cu adevărat, și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

A Treimii

Domnie una în trei sfințiri, cinstindu-Te pe Tine, nedespărțită, Te laud, Fire ceea ce ești în trei Ipostasuri, strigând Ție: binecuvântată ești, ceea ce pe toate le ocârmuiești.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Văpăile care s-au adus trupului tău, prin apărarea dumnezeieștilor îngeri nevătămându-te nicidecum, s-au întors către cei ce te chinuiau.

Puterea lui Dumnezeu cea Atotputernică a oprit roata care te chinuia pe tine, și cu minunea aceasta, s-au întors către credință popoarele necredincioșilor, înțelepte învățătorule de cele sfinte.

Pentru paza poruncilor celor dumnezeiești te-ai osândit în temniță, unde fiind păzit de Hristos, prin dumnezeieștile tale învățături, te-ai arătat mântuitor celor ce te păzeau pe tine, Fericite.

Canonul Cuviosului, glas 8

Cu toată dragostea lipindu-te de Hristos, ai suferit osteneala sihăstriei; pentru aceea îndulcindu-te acum de luminile Lui, neîncetat strigi: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Prinos dumnezeiesc ai adus Stăpânului viața ta, și jertfă bineprimită și fără prihană de trei ori fericite, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Aflat-ai sfârșitul ostenelilor tale, Fericite, desfătarea cea din rai, că prin calea cea strâmtă ai ajuns către lățimea Împărăției Cerului preaînțelepte, binecuvântând pe Ziditorul tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată că a născut Fecioara pe Dumnezeiescul Prunc, pe care cugetătorii de Dumnezeu

cunoscându-L Dumnezeu și Domn, striga: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mâinile întinzându-Ți pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat și ai arătat o Biserică laudându-Te pe Tine, Stăpâne, a celor de pe pământ și din cer, care cântă cu un glas: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii îngerul care strigă: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pe Domnul.

A Născătoarei

Tu singură în toate neamurile, Fecioară curată, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut locaș al Dumnezeirii, ceea ce ești cu totul fără prihană, rămânând nevătămată de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta, toți te binecuvântăm, Marie, a lui Dumnezeu mireasă.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se țineau de buna-credință, în mijlocul

văpăii coborându-te i-ai rourat, și i-ai învățat să cânte: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul.

Propovăduind fără sfială înaintea tiranilor celor fărădelege întruparea Domnului, ai suferit cumplite mucenicii și chinuri amare și dureri, Ierarhe Antime mult pătimitorule.

Ca un fier te-ai călit, Fericite, cu focul chinurilor, și biruind taberele cele nenumărate ale demonilor, ți-ai împletit cununi de biruință mărind pe Dumnezeu.

Omorându-te de bunăvoie preafericite, ai dobândit viața cea neîmbătrânită, și intrarea în rai, și lăcașurile cele dumnezeiești; întru care dănțuind, adu-ți aminte Antime și de cei ce te cinstesc.

Canonul Cuviosului, glas 8

Cu laude se săvârșește pomenirea ta purtătorule de Dumnezeu, că te-ai arătat hrănit întru dreptate, cu bărbăție, cu înțelepciune și cu curăție Părinte înțelepte, strigând: Pe Ziditorul și

Mântuitorul, tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe purtătorul de Dumnezeu toți să-l cinstim cu laude, ca pe unul ce aieva este plin de Dar, și luminat cu dumnezeieștile străluciri, strigând: Pe Ziditorul și Mântuitorul tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Luminatul Ierarh împreună cu cel cu numele de veselie Eftimie, trupul tău l-au îngropat, iar sufletul l-au dus îngerii în Cer, cântând Ziditorului cu bucurie: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dorit-au cugetătorii de Dumnezeu sihaștri a face bunătate, din dragostea înțelepciunii celei Ipostatice, care s-a arătat în lume din tine Fecioară fără prihană, și-au sădit bunătățile cu

dumnezeiască cuviință; pe care tinerii bine o cuvintează, preoții o laudă, poporul o preaînaltă întru toți vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: *Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!*

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii glasului 4
Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.

Tu întreg pe mine întreg m-ai luat într-o împreunare neamestecată, Dumnezeul meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea Ta cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și giulgiurile cele de Dumnezeu purtate deșarte, la învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul.

A Treimii

Unime cu adevărat a Ființei celei dumnezeiești, dar Treime a Fețelor, toți credincioșii cu închinare mărim în fețe neamestecate, de aceeași putere, de aceeași cinste, pe Care cu bună cinstire O preamărim.

Canonul Sfântului sfințit martir, glas

4

Eva prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim.

Ca un trandafir și ca un crin ai înflorit în casa Dumnezeului nostru. Pentru aceea ne umpli pe noi de miros, făcându-te bună mireasmă a Domnului și patimile cele puturoase le gonești de la sufletele noastre, Fericite.

Astăzi săvârșește pomenirea ta cea lăudată cetatea Nicomidiei cea vestită între cetăți, îndemnând pe toți spre prăznuire, că te-ai făcut ei purtător de grijă; pe care păstorește-o din Cer, Mucenice.

Pământul a primit sângele tău vărsându-se Ierarhe, iar spiritul tău s-a înălțat la ceruri, ca să se vesească dimpreună cu dumnezeieștile duhuri, cu care dimpreună adu-ți aminte și de noi Antime, dumnezeiască pârga mucenicilor.

Canonul Cuviosului, glas 8

Curățindu-te cu curgerile lacrimilor tale, acum te îndulcești de lumina Treimii Teoctiste, stând înaintea Ei de față, și fiind luminat cu razele cele de acolo, caută dintru înălțime către noi, cei ce săvârșim pomenirea ta preafericite.

Întrarmându-te cu dragostea și cu nădejdea, și fiind îngrădit cu credința, ai stricat măiestriile și meșteșugirile vrăjmașilor, și biruitor arătându-te, acum înconjori scaunul Atotținătorului, împreună cu dumnezeieștile cete ale îngerilor și ale dreptilor, purtând cunună.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Viețuind cu curăție și cu dreptate și cu bunăcredință pe pământ, împreună cu oamenii, străluciți acum în ceruri cugetătorilor de Dumnezeu sihaștri, dimpreună cu cetele cele fără de trup desfătându-vă, întru lumina cea dumnezeiască; de la care după dreptate v-ați împodobit cu cununile muceniciei, ca niște purtători de biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O dumnezeiască și de Dumnezeu cugetătoare, și cinstită adunare a părinților prealuminată ! Cu rugăciunile voastre faceți mijlocire să se trimită de la Dumnezeu lumii și bisericilor pace curată unire și credință, prin rugăciunile cele bineprimite, ale Născătoarei de Dumnezeu preafericților.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a II-a. A Învierii

Piatra văzând-o răsturnată, Purtătoarele de mir s-au bucurat, că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt, și acela le-a zis lor: Iată Hristos a înviat, spuneți învățăceilor, împreună și lui Petru: Mergeți degrabă în muntele Galileei: acolo vi se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

A Născătoarei

Un înger a adus Fecioarei acest: Bucură-te, mai înainte de conceperea ta, Hristoase, și un înger a răsturnat piatra mormântului tău; acela, în locul întristării, semne de bucurie negrăită, iar acesta, în locul morții, pe tine dătător de viață vestindu-te și mărimdu-te, și vestind femeilor și cunoscătorilor învierea.

La Stichoavnă

(Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii glasului 4, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, mărim învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai eliberat pe noi; și, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit; iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

De sânurile Părintelui Tău nedesp r indu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om f c ndu-Te fără schimbare,  i cruce  i moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El în timpane  i în horă, lăudați-L pe El în strune  i în organe. (Ps. 150, 4)

Moarte ai primit cu trupul, d ndu-ne nouă nemurire Mântuitorule,  i în mormânt te-ai s l sluit, ca să ne eliberezi pe noi din iad, împreună  nviindu-ne cu Tine, pătimind cu adevărat ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm: Mărire  ie, Dătătorule de via  Doamne, unule Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Pietrele s-au despicat, Mântuitorule, c nd s-a înfipt crucea Ta în locul C p  nii;  nfrico atu-s-au portarii iadului, c nd ai post pus în mormânt

ca un mort; că, zdrobind puterea morții, celor morți, tuturor nestrăciune le-ai dăruit, prin învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii până Tai până la sfârșit. (Ps. 9, 32)

Dorit-au femeile să vadă învierea Ta, Hristoase Dumnezeule. Venit-au, luând-o înainte Maria Magdalena, aflat-au piatra răsturnată de pe mormânt și pe înger șezând și grăind: Ce căutați pe Cel viu între cei morți? Înviat-a ca un Dumnezeu ca să mântuiască toate.

Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Unde este Isus pe care v-ați închipuit că-L veți păzi? Spuneți, iudeilor, unde este Cel pe care L-ați pus în mormânt, piatra pecetluind? Dați pe Cel mort, voi care v-ați lepădat de Viață; dați pe Cel îngropat sau credeți Celui ce a înviat. Căci, chiar de veți tăinui voi învierea Domnului, pietrele vor striga, mai ales cea răsturnată de pe mormânt.

Mare este mila Ta, mare este taina rânduiei Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a II a. A Învierii. Glas 2

Cu miresme venind femeile, cele ce au fost cu Maria, și nepricepându-se, cum vor putea să-și dobândească dorința, piatra s-a arătat răsturnată, și dumnezeiesc tânăr liniștind tulburarea sufletului lor; că a zis: A înviat Isus Domnul; pentru aceasta vestiți vestitorilor lui învățăcei, să alerge în Galileea, și să-l vadă înviat din morți, ca pe un Domn și dătător de viață.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: **Să** plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărime înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului sfințit martir Antim și ale Cuviosului părinte Teoctist a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.